

vonnis

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Civiel recht
Kantonrechter

Zittingsplaats Groningen

Zaaknummer: 11823894 \ VV EXPL 25-93

Vonnis in kort geding van 10 september 2025

in de zaak van

[REDACTED]
te [REDACTED]
eisende partij,
hierna te noemen: [REDACTED]
gemachtigde: mr. G. Berghuis,

tegen

[REDACTED]
te [REDACTED]
gedaagde partij,
hierna te noemen: [REDACTED],
gemachtigde: mr. T.S. Nicolai.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 19 augustus 2025;
- de conclusie van antwoord van [REDACTED], ingekomen ter griffie op 25 augustus 2025;
- de producties 26 tot en met 29 van [REDACTED], ingekomen ter griffie op 26 augustus 2025;
- de mondelinge behandeling van 27 augustus 2025, waarbij beide partijen, bijgestaan door hun gemachtigden, zijn verschenen. [REDACTED] heeft pleitaantekeningen overgelegd. Van het verhandelde ter zitting zijn door de griffier aantekeningen gemaakt.

2. De feiten

2.1. [REDACTED] is sinds 1 augustus 2023 werkzaam bij [REDACTED] als accountmanager op basis van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd tegen betaling van een bruto maandsalaris van € 5.750,00 exclusief emolumenten.

2.2. Op 27 november 2024 heeft [REDACTED] zich ziek gemeld. In december 2024 is hij gestart met re-integratie, waarna hij op 7 februari 2025 zijn werkzaamheden volledig heeft hervat.

2.3. Op 12 februari 2025 heeft [REDACTED] zich opnieuw ziekgemeld.

2.4. Op 17 februari 2025 heeft [REDACTED] de bedrijfsarts bezocht. De bedrijfsarts heeft het volgende gerapporteerd:

"Er is sprake van ziekte en/of gebrek. Er is geen sprake van volledige arbeidsongeschiktheid. Werknemer zou in theorie passende taken kunnen oppakken. Echter, is het advies aan werknemer en werkgever om met elkaar in gesprek te gaan ten aanzien van het werk, inhoud en druk. Verder kan er een interventie georganiseerd worden waarbij de belastbaarheid van werknemer vergroot kan worden. Deze persoon kan ook in het gesprek met werknemer en werkgever een rol spelen om het geheel weer vlot te krijgen. Zolang bovenstaande punten niet zijn opgepakt is werkhervatting een brug te ver."

2.5. In februari 2025 vindt er tussen partijen een mediationgesprek plaats. Het mediationtraject heeft niet tot het gewenste resultaat geleid en is daarom in maart 2025 beëindigd.

2.6. Op 27 maart 2025 is [REDACTED] gezien door de praktijkondersteuner van de bedrijfsarts. Die heeft gerapporteerd:

"Er kan gekeken worden naar start van re-integratie, Echter om deze re-integratie vorm te geven dienen werknemer en leidinggevende eventuele issues die zijn blijven liggen na mediation gesprek zonder andere partijen er bij uit de lucht te halen. Advies is dus om samen in gesprek te gaan hierover. De werkzaamheden die uitgevoerd kunnen worden zijn werkzaamheden rekening houdend met de beperkingen en niet direct een volledige dag. Bijvoorbeeld 2-3u per keer zodat dit stapsgewijs uitgebreid kan worden."

2.7. Op basis van dit advies heeft er tussen de heer [REDACTED] (werkzaam bij [REDACTED]) en [REDACTED] een gesprek plaatsgevonden op 28 maart 2025. Partijen hebben afgesproken dat er op 4 april 2025 een vervolgesprek zou plaatsvinden.

2.8. Na het gesprek op 28 maart 2025 heeft [REDACTED] een e-mailbericht van [REDACTED] ontvangen waarin (voor zover van belang) aan [REDACTED] het volgende te kennen is gegeven:
"Daarnaast wil ik graag met jou een opbouwschema opstellen met passende werkzaamheden. Aangezien je na het gesprek niet meer bent langsgekomen, zie ik je graag maandag 31 maart om 10.00 uur in [REDACTED] om dit schema te bespreken en definitief vast te stellen."

2.9. Op 31 maart 2025 heeft de gemachtigde van [REDACTED] op het e-mailbericht van [REDACTED] gereageerd. In dit e-mailbericht heeft de gemachtigde geschreven: *"Het bespreken en vaststellen van een opbouwschema is op dit moment nog niet aan de orde. Mede gelet op het feit dat het op dit moment niet goed gaat met [REDACTED] en zijn klachten zijn verergerd, zal hij vandaag dan ook niet verschijnen."*

2.10. Naar aanleiding van dat e-mailbericht heeft [REDACTED] op 31 maart 2025 aan [REDACTED] het volgende medegedeeld: *"U geeft aan dat het bespreken en vaststellen van een opbouwschema nog niet aan de orde is. Dat is niet juist. (...) Het advies van de bedrijfsarts is echter duidelijk. Los van de gesprekken met de leidinggevende kan een start worden gemaakt met de re-integratie. (...) Gelet op het zorgvuldige traject dat is doorlopen en gelet op het duidelijke advies van de bedrijfsarts verwachten we [REDACTED] morgenochtend om 10.30 uur op het werk. (...) We gaan er vanuit dat [REDACTED] dan aanwezig is. Als dat niet het geval is dan zullen we het loon stopzetten wegens het niet meewerken aan re-integratie."*

2.11. De gemachtigde van [REDACTED] heeft op 2 april 2025 aan [REDACTED] laten weten dat er geen rechtsgrond bestaat voor het toepassen van een loonstop aangezien [REDACTED] bereid is om mee te werken aan zijn re-integratie.

2.12. Vervolgens heeft [REDACTED] per e-mailbericht van 2 april 2025 aan [REDACTED] medegedeeld dat zij de bedrijfsarts om een terugkoppeling zou vragen. Voor zover hier van belang heeft [REDACTED] geschreven: *"Gezien wij beiden een andere interpretatie hebben van de verslaglegging van de bedrijfsarts en om te voorkomen dat we blijven mailen over dezelfde feiten zal ik hierover opnieuw terugkoppeling vragen bij de bedrijfsarts om meer duidelijkheid te verkrijgen over de mogelijkheden tot werkhervatting."*

2.13. Op 2 april 2025 heeft de gemachtigde van [REDACTED] verzocht om [REDACTED] op te roepen voor een consult bij de bedrijfsarts. Op 3 april 2025 heeft de gemachtigde dit verzoek herhaald, waarbij hij ook heeft aangegeven dat het niet goed gaat met [REDACTED]

2.14. Bij e-mailbericht van 3 april 2025 heeft [REDACTED] laten weten dat zij een consult van de bedrijfsarts op dat moment niet noodzakelijk achtte en [REDACTED] op het gesprek van 4 april 2025 verwachtte.

2.15. Op 4 april 2025 heeft [REDACTED] zich (nogmaals) ziekgemeld.

2.16. Op 9 april 2025 heeft de gemachtigde van [REDACTED] aan [REDACTED] geschreven: *"Zoals bekend heeft de heer [REDACTED] zich op vrijdag 4 april (opnieuw) volledig ziekgemeld. Niet alleen zijn de bestaande klachten verergerd, maar zijn er inmiddels ook nieuwe klachten en beperkingen bijgekomen. Tegen deze achtergrond is hij vandaag niet in staat het (zoals u schrijft) voortgezette gesprek te voeren en re-integratieafspraken te maken. Ik verzoek u dan ook om de heer [REDACTED] op te roepen voor een consult bij de bedrijfsarts, en zie graag uw bevestiging hiervan tegemoet."* In dit bericht heeft de gemachtigde van [REDACTED] tevens aangegeven dat [REDACTED] om een second-opinion heeft verzocht bij een second-opinionbedrijfsarts.

2.17. In reactie daarop heeft [REDACTED] aangekondigd bij e-mailbericht van 9 april 2025 dat zij [REDACTED] op 11 april 2025 op kantoor verwachtte, bij gebreke waarvan zij haar verplichting om het loon door te betalen zou stopzetten. [REDACTED] heeft aan [REDACTED] geschreven: *"Wij hebben het bericht van jouw advocaat ontvangen dat jij je niet in staat voelde om vandaag met ons in gesprek te gaan en dat jij verzoekt om een nieuwe afspraak bij de bedrijfsarts. Aan dit verzoek zullen wij geen gehoor geven. Zoals eerder aangegeven ben jij reeds volledig ziekgemeld en volgen wij het recente advies van de bedrijfsarts van 27 maart jl. om met elkaar in gesprek te gaan, om aansluitend te kunnen starten met passende re-integratieactiviteiten. Dat advies is voor ons leidend en op basis daarvan hebben wij jou ook uitgenodigd voor het gesprek. (...) Wij zullen hier voor nu dan ook aan vast blijven houden en willen jou graag opnieuw uitnodigen voor een gesprek. Dit gesprek zal op vrijdag 11 april a.s. om 11.00 uur op ons kantoor zijn. (...) Wij gaan ervan uit dat jij gehoor geeft aan deze uitnodiging. Als jij hieraan geen gehoor geeft, zien wij ons helaas genoodzaakt jouw loon stop te zetten. (...)"*

2.18. Bij e-mailbericht van 11 april 2025 heeft de gemachtigde van [REDACTED] verzocht om het gesprek in ieder geval uit te stellen totdat de second-opinion door de bedrijfsarts is uitgebracht.

2.19. [REDACTED] is niet op de afspraak van 11 april 2025 verschenen, waarna [REDACTED] haar verplichting om het loon door te betalen aan [REDACTED] heeft gestaakt.

2.20. Op 29 april 2025 is de second-opinion uitgebracht door de second-opinionbedrijfsarts. Het advies van die arts is dat er rust in de casus moet worden gebracht. Daarna moet er volgens hem een oplossing worden gezocht voor het ontstane conflict.

2.21. Op 28 mei 2025 is [REDACTED] weer gezien door zijn eigen bedrijfsarts. De bedrijfsarts heeft als volgt gerapporteerd:

"Er is sprake van ziekte en/of gebrek. Werknemer is niet volledig arbeidsongeschikt op medische gronden zoals genoemd in het aangepast schattingsbesluit. Naar aanleiding van het advies van de second-opinion arts en mijn eigen visie adviseer ik de partijen om het onderlinge probleem op te lossen. Een pauze van 2 weken zie ik niet zitten daar dit de medische situatie van werknemer niet goed zal doen. Werkhervatting is momenteel totaal niet aan de orde."

2.22. Op basis van deze rapportage heeft de gemachtigde van [REDACTED] [REDACTED] bij e-mailbericht van 30 mei 2025 gesommeerd om de loonsanctie met onmiddellijke ingang op te heffen. In reactie daarop heeft [REDACTED] [REDACTED] uitgenodigd voor een gesprek op 4 juni 2025.

2.23. Op 4 juni 2025 heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen partijen. Naar aanleiding van dit gesprek heeft [REDACTED] aan [REDACTED] op 4 juni 2025 geschreven:

"Ik was blij om je te zien vanmiddag maar ook net zo verbaasd over de houding die jij liet zien. Ik heb je aan het begin van het gesprek aangegeven dat wij het "conflict" graag willen oplossen maar dan wel graag willen weten waar dit volgens jou over gaat. Daarop haalde jij een briefje uit jouw zak en las je voor dat je het niet een veilige werkomgeving vindt en niet meer verder wilt met [REDACTED]. (...). Ik heb jouw advocaat aangegeven dat wij de loonbetaling weer zouden hervatten vanaf 28 mei onder de voorwaarde dat je, conform het advies van de bedrijfsarts, in gesprek zou gaan om de "problemen" op te lossen. Ik stel vast dat daarvan geen sprake is en dat deze voorwaarde niet is vervuld. Dat betekent dat de loonbetaling niet zal worden hervat en de loonstop nog steeds van kracht is."

2.24. De gemachtigde van [REDACTED] heeft op 11 juni 2025 [REDACTED] nogmaals gesommeerd om de loonstop op te heffen. Tevens heeft de gemachtigde in dat bericht aangekondigd dat een deskundigenoordeel zal worden gevraagd aan het UWV.

2.25. Op 22 juni 2025 is door het UWV een deskundigenoordeel uitgebracht. Het UWV heeft aan [REDACTED] medegedeeld dat zij geen aanleiding heeft kunnen vinden om tot de conclusie te komen dat [REDACTED] onvoldoende heeft meegewerkt aan zijn re-integratie.

2.26. De gemachtigde van [REDACTED] heeft op 28 juli 2025 [REDACTED] nogmaals gesommeerd om de loonstop op te heffen, bij gebreke waarvan een kortgedingprocedure zal worden opgestart. [REDACTED] heeft aan dit verzoek geen gehoor gegeven.

2.27. Op 6 augustus 2025 is [REDACTED] gezien door de bedrijfsarts. De bedrijfsarts heeft het volgende gerapporteerd:

"Er is nog altijd sprake van een fors arbeidsconflict tussen werknemer en werkgever. Beide partijen lijken er niet uit te komen. Er is sprake van een juridisch probleem naast de

medische beperkingen. De medische beperkingen zijn niet van dien aard dat er sprake is van volledige arbeidsongeschiktheid op medische gronden (GBM). Ik adviseer met klem om met elkaar en onafhankelijke derde, te gaan bespreken hoe de impasse door te breken. Daarnaast zijn er wat mij betreft mogelijkheden om re-integratie vorm te geven en te starten met werkzaamheden. (...)"

2.28. Naar aanleiding van dit advies van de bedrijfsarts heeft er op 12 augustus 2025 een gesprek plaatsgevonden tussen partijen. In dat gesprek zijn afspraken gemaakt over de re-integratie van [REDACTED] [REDACTED] heeft vanaf 12 augustus 2025 de loonbetalingen aan [REDACTED] hervat.

3. Het geschil

- 3.1. [REDACTED] vordert bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad, om [REDACTED] te veroordelen:
- I. tot betaling aan [REDACTED] van het achterstallige loon over de maand april (restant), mei, juni, juli en augustus (1t/m 11) 2025;
 - II. tot betaling aan [REDACTED] van de wettelijke verhoging van 50% ex artikel 7:625 BW over het loon over de maanden april (restant), mei, juni, en juli 2025 te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de vervalltermijn tot de dag der algehele voldoening;
 - III. tot nakoming van de tussen partijen gesloten arbeidsovereenkomst, waaronder begrepen de betaling van het loon, zulks vanaf 12 augustus 2025 totdat de arbeidsovereenkomst rechtsgeldig zal zijn geëindigd, op verbeurte van een dwangsom van € 500,- per dag(deel) dat [REDACTED] daarmee in gebreke blijft, te vermeerderen met de wettelijke verhoging en de wettelijke rente;
 - IV. tot verstrekking aan [REDACTED] van deugdelijke specificaties van de onder I en II genoemde bedragen;
 - V. in de kosten van de procedure, een bedrag in salaris van de gemachtigde inbegrepen, te voldoen binnen veertien dagen na dagtekening van het vonnis, en – voor het geval de voldoening van de proceskosten niet binnen de gestelde termijn plaatsvindt- te vermeerderen met de wettelijke rente over de proceskosten te rekenen vanaf de gestelde termijn van voldoening.

3.2. [REDACTED] voert verweer. [REDACTED] concludeert tot niet-ontvankelijkheid van [REDACTED], dan wel tot afwijzing van de vorderingen van [REDACTED], met uitvoerbaar bij voorraad te verklaren veroordeling van [REDACTED] in de kosten van deze procedure, te vermeerderen met wettelijke rente.

3.3. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. Het gaat hier om een in kort geding gevorderde voorlopige voorziening. De kantonrechter moet daarom eerst beoordelen of [REDACTED] ten tijde van dit vonnis bij die voorziening een spoedeisend belang heeft. Daarnaast geldt dat de kantonrechter in dit kort geding moet beoordelen of de vorderingen in de bodemprocedure een zodanige kans van slagen hebben, dat vooruitlopend daarop toewijzing van de voorlopige voorziening gerechtvaardigd is.

4.2. Gelet op de aard van de vordering, namelijk een loonvordering, is de spoedeisendheid gegeven. De kantonrechter zal hierna beoordelen of de vorderingen van [REDACTED] in de bodemprocedure een zodanige kans van slagen hebben, dat vooruitlopend daarop toewijzing van de voorlopige voorziening gerechtvaardigd is.

Loonvordering ex artikel 7:629 BW (vordering I)

4.3. Het geschil tussen partijen gaat over de vraag of [REDACTED] op 11 april 2025 het loon van [REDACTED] mocht opschorten en of zij die loonsanctie vervolgens mocht laten voortduren tot 12 augustus 2025.

4.4. Bij de beantwoording van de vraag of [REDACTED] terecht de loonbetaling heeft opgeschort, wordt vooropgesteld dat artikel 7:629 lid 1 BW bepaalt dat een werknemer in geval van arbeidsongeschiktheid wegens ziekte recht houdt op loon. In lid 3 van die bepaling staat dat de werknemer dat recht niet heeft indien de werknemer zonder deugdelijke grond weigert mee te werken aan door de werkgever of een door hem aangewezen deskundige gegeven redelijke voorschriften die erop gericht zijn om de werknemer in staat te stellen passende arbeid te verrichten (sub d).

4.5. Op 9 april 2025 heeft [REDACTED] [REDACTED] gewaarschuwd. Uit die waarschuwing volgt dat de feitelijke reden van de loonsanctie erin is gelegen dat [REDACTED] geen gehoor gegeven heeft aan de oproep van [REDACTED] om op 11 april 2025 in gesprek te gaan over zijn re-integratie. De vraag is of die uitnodiging om in gesprek te gaan over de re-integratie van [REDACTED] kwalificeert als een redelijk voorschrift, zoals [REDACTED] stelt.

4.6. In de wet is niet nader uitgewerkt wat verstaan moet worden onder een redelijk voorschrift. Gelet op de strekking van de bepaling moet er naar het voorlopig oordeel van de kantonrechter in zijn algemeenheid van worden uitgegaan dat daarvan sprake is indien is voldaan aan de volgende voorwaarden:

- i. gegeven de aard van de arbeidsongeschiktheid en de stand van zaken in de re-integratie is het voorschrift gepast,
- ii. aannemelijk is dat (het resultaat van) het voorschrift de re-integratie zal bevorderen en
- iii. van de werknemer kan in redelijkheid worden gevergd dat hij het voorschrift opvolgt.

Bij een en ander komt gewicht toe aan wat de bedrijfsarts en/of arbeidsdeskundige of een andere in dat verband ingeschakelde deskundige heeft geadviseerd.

4.7. Uit de e-mailcorrespondentie die partijen na het gesprek van 28 maart 2025 hebben gevoerd blijkt dat tussen partijen een verschil van mening is ontstaan over de inhoud en het doel van het vervolgesprek op 4 april 2025, waardoor dit gesprek uiteindelijk geen doorgang gevonden heeft. [REDACTED] stelt dat het doel van het vervolgesprek was de (concrete vormgeving van de) re-integratie van [REDACTED] terwijl [REDACTED] stelt dat het doel was om verder te spreken over een oplossing voor de ontstane spanningen en dat re-integratie, zolang die spanningen niet opgelost waren, niet aan de orde was. Beide partijen verwijzen ter onderbouwing van hun standpunten naar het advies van de bedrijfsarts van 17 februari

2025 en het advies van de praktijkondersteuner van de bedrijfsarts van 27 maart 2025 (hierna: de adviezen).

4.8. De kantonrechter kan, op basis van de adviezen, zowel de lezing van [REDACTED] als die van [REDACTED] volgen, zodat naar het voorlopig oordeel van de kantonrechter de conclusie gerechtvaardigd is dat de adviezen onduidelijk zijn (met name ten aanzien van de vraag op welk moment re-integratie kon worden gestart). De onduidelijkheid in de adviezen komt naar het oordeel van de kantonrechter in dit geval voor rekening en risico van [REDACTED]. De volgende omstandigheden zijn daartoe redengevend.

4.9. [REDACTED] heeft aan [REDACTED] na het gesprek van 28 maart 2025 laten weten dat zij met hem op 31 maart 2025 in gesprek wilde over zijn re-integratie. [REDACTED] heeft in reactie daarop (onder meer) aangegeven dat naar zijn opvatting re-integratie nog niet aan de orde was en dat standpunt toegelicht. Vervolgens hebben partijen hierover heen en weer gemaild, totdat [REDACTED] op 2 april 2025 aan [REDACTED] heeft medegedeeld dat zij de bedrijfsarts om een (nadere) terugkoppeling zal vragen aangezien beide partijen een andere interpretatie hebben van de verslaglegging van de bedrijfsarts. Die terugkoppeling blijft echter uit. [REDACTED] heeft ter zitting toegelicht dat zij wel telefonisch contact heeft gehad met de bedrijfsarts, maar dat de bedrijfsarts zou hebben aangegeven geen aanleiding te zien om zijn eerdere advies te wijzigen. [REDACTED] heeft dit standpunt niet nader onderbouwd, zodat de kantonrechter hieraan voorbij gaat. Naar het oordeel van de kantonrechter mocht van [REDACTED] worden verwacht dat zij de bedrijfsarts gevraagd had om de eerder gegeven adviezen nader schriftelijk te verduidelijken. Met een verduidelijking van de adviezen had het ontstane verschil van mening tussen partijen over het al dan niet voeren van een gesprek over re-integratie naar het oordeel van de kantonrechter in een vroeg stadium kunnen worden weggenomen.

4.10. Bovendien heeft [REDACTED] op 31 maart 2025, 2 april 2025 en 3 april 2025 aan [REDACTED] laten weten dat sprake was van toegenomen arbeidsongeschiktheid en een vervolgesprek over re-integratie (naast het verschil van mening over de adviezen) (ook) om die reden voor [REDACTED] niet mogelijk was dan wel voor hem op dat moment te veel druk gaf. Op 4 april 2025 heeft [REDACTED] zich opnieuw ziekgemeld. [REDACTED] heeft [REDACTED] vervolgens bij herhaling verzocht om hem opnieuw door de bedrijfsarts te laten oproepen. [REDACTED] heeft eenzijdig besloten dat [REDACTED] niet (opnieuw) gezien hoefde te worden door de bedrijfsarts en is blijven aansturen op een gesprek over re-integratie. Of [REDACTED] de bedrijfsarts geïnformeerd heeft over de toegenomen arbeidsongeschiktheid van [REDACTED] is voor de kantonrechter onduidelijk. Van [REDACTED] had naar het oordeel van de kantonrechter mogen worden verwacht dat zij de bedrijfsarts geïnformeerd had over de door [REDACTED] gestelde toename van de klachten en [REDACTED] vervolgens (vervroegd) had opgeroepen voor een gesprek met de bedrijfsarts. De bedrijfsarts had de actuele medische situatie van [REDACTED] kunnen beoordelen en aan de hand daarvan kunnen vaststellen of en in hoeverre [REDACTED] in staat was om (op korte termijn) een vervolgesprek aan te gaan over zijn re-integratie.

4.11. [REDACTED] had, naar het voorlopig oordeel van de kantonrechter, zowel ten aanzien van het voor partijen onduidelijke advies als de gestelde toename van de klachten van [REDACTED] nader schriftelijk advies van de bedrijfsarts moeten vragen over de (mogelijkheden tot) re-integratie van [REDACTED] op dat moment, alvorens over te gaan tot het opleggen van een loonsanctie.

4.12. Tot slot acht de kantonrechter van belang dat het tijdsbestek tussen 28 maart 2025 (het eerste gesprek tussen partijen na het advies van de bedrijfsarts) en 11 april 2025 (de loonstop) relatief kort is geweest. [REDACTED] heeft in die periode op (vrijwel) alle berichten van [REDACTED] gereageerd. Tot aan het gesprek van 28 maart 2025 heeft [REDACTED] verder (aantoonbaar) meegewerkt aan zijn re-integratie door een mediationgesprek aan te gaan en te verschijnen op de afspraak van 28 maart 2025. Ook na dit gesprek heeft [REDACTED] aan [REDACTED] laten weten dat hij bereid was om mee te werken aan zijn re-integratie (zodra zijn gezondheidstoestand dat toeliet). Volgens de kantonrechter heeft [REDACTED] te voorbarig gehandeld door op 31 maart 2025 al mee te delen dat zij het loon zou stopzetten als [REDACTED] niet op het vervolggemerkte zou verschijnen. Daarbij komt ook nog dat (de gemachtigde van) [REDACTED] op 9 april 2025 heeft laten weten dat er een second-opinion gevraagd was aan de second-opinionbedrijfsarts en hij [REDACTED] heeft verzocht om, in afwachting van die second-opinion, niet over te gaan tot een loonsanctie of anderszins. Voor de kantonrechter is onduidelijk waarom deze second-opinion door [REDACTED] niet afgewacht kon worden. Uit de genoemde omstandigheden volgt immers niet dat [REDACTED] (doelbewust) zijn re-integratie (al lange tijd) tegenhield of zou tegenhouden. De kantonrechter is voorshands dan ook van oordeel dat [REDACTED] te voortvarend te werk is gegaan door op 11 april 2025 al een loonstop op te leggen.

4.13. Gelet op voornoemde omstandigheden, is het naar het oordeel van de kantonrechter aannemelijk dat de bodemrechter tot het oordeel zal komen dat de uitnodiging van [REDACTED] van 9 april 2025 aan [REDACTED] om op 11 april 2025 in gesprek te gaan over zijn re-integratie, onder dreiging van een loonsanctie, niet als een bevorderend voorschrift voor de re-integratie als bedoeld in art. 7:629 lid 3 BW kan worden aangemerkt. De kantonrechter is dan ook voorshands van oordeel dat [REDACTED] door aan die uitnodiging geen gehoor te geven, zijn re-integratieverplichtingen niet heeft geschonden. De opgelegde loonstop is daarmee onterecht. De vordering van [REDACTED] onder I wordt daarom toegewezen. De kantonrechter zal [REDACTED] dan ook veroordelen tot betaling van het loon over de maand april (restant), mei, juni, juli, en augustus (1 t/m 11) 2025.

Wettelijke verhoging en matiging (vordering II)

4.14. [REDACTED] vordert een wettelijke verhoging van 50% over het loon van de maanden april (restant), mei, juni, juli en augustus (1 t/m 11) 2025. [REDACTED] voert daartegen aan dat de wettelijke verhoging moet worden gematigd tot nihil, nu de loonsanctie volgens haar gerechtvaardigd is, omdat [REDACTED] blijkens de overgelegde stukken blijvend geprobeerd heeft om met [REDACTED] in gesprek te komen maar de opstelling (en uitlatingen) van [REDACTED] dat lange tijd onmogelijk hebben gemaakt.

4.15. De kantonrechter stelt voorop dat [REDACTED] het salaris van [REDACTED] te laat heeft betaald en [REDACTED] daarom op grond van artikel 7:625 BW de wettelijke verhoging aan [REDACTED] moet betalen (artikel 7:625 BW). De kantonrechter kan deze verhoging matigen. In dat kader acht de kantonrechter het van belang dat [REDACTED] niet willens en wetens zonder enige grond het salaris heeft ingehouden. Dit was namelijk het gevolg van een juridisch geschil over de uitleg van de adviezen van de bedrijfsarts. De kantonrechter acht het standpunt van [REDACTED] onjuist, maar wel verdedigbaar. In die omstandigheden acht de kantonrechter de kans groot dat de bodemrechter die over deze zaak zal oordelen de wettelijke verhoging zou matigen tot 25%. De kantonrechter ziet dan ook aanleiding de gevorderde wettelijke verhoging in zoverre toe te wijzen. De gevorderde wettelijke rente

wordt toegewezen over de wettelijke verhoging, omdat daartegen geen verweer is gevoerd. De wettelijke verhoging (alsmede de wettelijke rente daarover) is verschuldigd vanaf het opeisbaar worden van iedere salaristermijn.

Nakoming arbeidsovereenkomst (vordering III)

4.16. [REDACTED] vordert onder nummer III van de dagvaarding nakoming van de tussen partijen gesloten arbeidsovereenkomst, waaronder de betaling van het loon, vanaf 12 augustus 2025 totdat de arbeidsovereenkomst rechtsgeldig zal zijn geëindigd, een en ander op verbeurte van een dwangsom van € 500,00 per dag(deel) dat [REDACTED] daarmee in gebreke blijft. De kantonrechter ziet onvoldoende grond om de vordering tot betaling van toekomstig loon op straffe van verbeurte van een dwangsom toe te wijzen, zodat deze vordering van [REDACTED] wordt afgewezen. De loonbetaling is immers hervat per 12 augustus 2025 en er is voorshands geen aanleiding te veronderstellen dat [REDACTED] zonder rechtsgeldige grond de loonbetalingen (opnieuw) zal staken.

Specificaties (vordering IV)

4.17. [REDACTED] vordert tot slot dat [REDACTED] specificaties overlegt van de betalingen ter zake van achterstallig loon en de wettelijke verhoging. [REDACTED] heeft daar geen verweer tegen gevoerd, zodat de kantonrechter deze vordering toewijst.

Proceskosten

4.18. [REDACTED] is in het ongelijk gesteld en moet daarom de proceskosten (inclusief nakosten) betalen. De proceskosten van [REDACTED] worden begroot op:

- kosten van de dagvaarding	€	148,04
- griffierecht	€	90,00
- salaris gemachtigde	€	814,00
- nakosten	€	135,00 (plus de kosten van betekening zoals vermeld in de beslissing)
Totaal	€	1.187,04

4.19. De gevorderde wettelijke rente over de proceskosten wordt toegewezen zoals vermeld in de beslissing.

5. De beslissing

De kantonrechter, bij voorlopige voorziening:

5.1. veroordeelt [REDACTED] tot betaling aan [REDACTED] van het loon over de maanden april (restant), mei, juni, juli en augustus (1 t/m 11) 2025,

5.2. veroordeelt [REDACTED] tot betaling aan [REDACTED] van de wettelijke verhoging van 25% (artikel 7:625 BW) over het loon over de maanden april (restant), mei, juni, juli en augustus (1 t/m 11) 2025, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de verschillende vervalltermijnen tot de dag der algehele voldoening,

5.3. veroordeelt [REDACTED] om aan [REDACTED] deugdelijke specificaties te verstrekken van de onder 5.1. en 5.2. bedoelde betalingen,

5.4. veroordeelt [REDACTED] in de proceskosten van € 1.187,04, te betalen binnen veertien dagen na aanschrijving daartoe, te vermeerderen met de kosten van betekening als [REDACTED] niet tijdig aan de veroordelingen voldoet en het vonnis daarna wordt betekend,

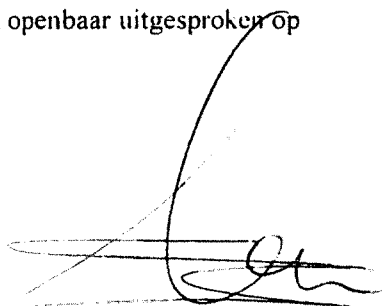
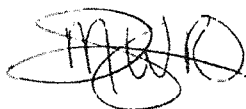
5.5. veroordeelt [REDACTED] tot betaling van de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW over de proceskosten als deze niet binnen veertien dagen na aanschrijving zijn betaald,

5.6. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad,

5.7. wijst af hetgeen meer of anders is gevorderd.

Dit vonnis is gewezen door mr. M. Haisma en in het openbaar uitgesproken op 10 september 2025.

66672

Voor ~~grosse~~/afschrift conform

10 SEP 2025

De griffier,

